

Chương 378: Thảo Luận Với Lucynil Về [Thao Túng Linh Hồn] (Số từ: 2626)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:28 PM 28/04/2023

Lucynil có một phong cách thoải mái.

Ngay cả khi tôi đang làm những việc không liên quan đến việc tái thiết Ma giới, cô ấy sẽ để tôi yên. Cô ấy không quan tâm nhiều đến kế hoạch của tôi nhưng sẵn sàng giúp đỡ khi có thể.

"Này, không phải việc một đứa trẻ lo lắng về sự hồi sinh của cha chúng là bình thường hơn sao, Archdemon? Ngay cả một Homunculus Vampire cũng sẽ biết điều đó, phải không?"

Nhưng lần này, có vẻ như Lucynil không hiểu tôi đang nói gì.

Thật vô lý khi nói rằng tôi muốn tiêu diệt một linh hồn có linh hồn của cha tôi bên trong nó.

Lucynil nhìn tôi chăm chú, như thể đang cố đọc một thứ gì đó không thể đọc được.

Tôi có nên kể một câu chuyện khó tin như tôi đã làm với Eleris không?

"Tôi không nghĩ rằng cậu chống lại sự hồi sinh của Ma vương vì cậu sợ rằng mình sẽ mất vị trí của

bản thân... Chà, sao cũng được. Cậu phải có lý do của mình."

Lucynil khoanh tay, như muốn nói rằng cô ấy sẽ không tò mò.

"Dù sao, tôi không biết ông ấy đã gieo một phần linh hồn của mình vào ai, nhưng không thể loại bỏ nó. Nếu chúng ta chia linh hồn đó một lần nữa, nó sẽ trộn cả hai lại với nhau và họ sẽ không thể quay trở lại trạng thái ban đầu của họ. Tất nhiên, ngay cả khi chúng ta đã làm, tôi không thể đảm bảo liệu hai linh hồn bị chia cắt có lành mạnh hay không."

Họ không thể trở lại trạng thái ban đầu.

Vì vậy, không có câu trả lời nào khác ngoài việc cùng tồn tại?

"Vậy, ai sẽ là chủ nhân của cơ thể, hay là chủ nhân của linh hồn... Chẳng lẽ không thể xác định?"

"Hmm... Tôi không chắc cậu đang nói gì, nhưng cậu có tò mò liệu người có linh hồn hỗn hợp sẽ kiểm soát cơ thể hay Ma vương sẽ kiểm soát không?"

"Đúng."

Cơ thể của Charlotte đôi khi sẽ bị nghiền nát bởi sức mạnh của Ma vương, hoặc cô ấy sẽ mất đi sự

tỉnh táo. Không có cách nào để ngăn chặn điều đó?

"Chắc chắn sẽ có xung đột. Nó giống như một tác dụng phụ. Nhưng theo thời gian, nó sẽ trở nên tốt hơn. Đó là điều xảy ra khi các linh hồn khác nhau hợp nhất."

Nó sẽ trở nên tốt hơn theo thời gian.

Nhưng đó có phải là cách đúng để mô tả nó?

"Tôi không chắc đó có phải là cách nói đúng hay không, nhưng khi họ đạt đến trạng thái ổn định, những triệu chứng đó sẽ dần biến mất, và mọi chuyện sẽ ổn thôi. Và vấn đề không phải là ai có quyền kiểm soát; họ chỉ trở thành một. Cứ như thể họ vừa là một vừa là hai vậy... Điều đó có hợp lý không?"

Linh hồn của Charlotte và Ma vương đã hòa làm một.

Thời gian sẽ giải quyết nó.

Trở nên hoàn chỉnh khi trộn lẫn với linh hồn của Ma vương.

"Cuối cùng, bản ngã của Ma vương và bản ngã của người khác sẽ trở nên hợp nhất hoàn toàn. Như tôi đã nói, không thể tiêu diệt linh hồn và bản ngã của Ma vương."

Nó không thể dừng lại.

Miễn là Charlotte không chết, Ma vương sẽ hồi sinh.

Các triệu chứng hiện tại mà Charlotte đang trải qua là do linh hồn của cô ấy đang hợp nhất với Ma vương.

Nhưng vì chúng đã trộn lẫn vào nhau nên việc tách ra là không thể.

"Nhưng có vẻ như cậu biết người đó khá rõ. Có vẻ như cậu thậm chí đã chứng kiến quá trình đấu tranh giành quyền kiểm soát của họ."

"Vâng tốt thôi."

"Hmm, cậu đã bao giờ nói chuyện trực tiếp với Ma vương chưa?"

KHÔNG.

Tôi đã chiến đấu với ông ta. Vào ngày hôm đó, ông ấy hoàn toàn mất lý trí.

"Tôi đã cố nói chuyện với ông ấy, nhưng không được. Ông ấy thậm chí còn không nhận ra tôi."

Rõ ràng, tôi đã cho Ma vương thấy hình dạng của Valier, kẻ đã chiếm lấy cơ thể của Charlotte, nhưng hắn hoàn toàn không nhận ra tôi. Đó là lý do tại sao tôi không có lựa chọn nào khác ngoài chiến đấu.

Trước lời nói của tôi, Lucynil nghiêng đầu.

"Hmm, người bị tách ra đã mất lý trí rồi sao? Cậu hoàn toàn không thể giao tiếp à?"

"Đúng."

"Vậy thì linh hồn của Ma Vương bị tách ra đã phát điên rồi."

Nó đã đến như vậy?

Vậy còn lần sau thì sao?

"Chuyện gì xảy ra sau đó?"

"Hừm..."

Không có cách nào để phục hồi tình trạng của Charlotte.

"Cùng với thời gian, nó sẽ trở nên tốt hơn. Rốt cuộc thì linh hồn cũng thích nghi để tồn tại. Sự điên rồ sẽ dần biến mất."

Thời gian sẽ làm cho nó tốt hơn.

Đáng ngạc nhiên, một giải pháp đơn giản đã xuất hiện.

Nhưng Charlotte nhận ra rằng cô ấy không thể sống là chính mình nữa.

Có phải bây giờ cô ấy là một sinh vật vừa là Charlotte vừa là Ma vương Valier của tiền nhiệm?

Lucynil lại nghiêng đầu.

"Nhưng, nếu những cơn co giật trở nên thường xuyên, thì sự hợp nhất hoàn chỉnh sắp kết thúc, và Ma vương nên có chút ý thức về bản thân. Cậu không thấy bất kỳ dấu hiệu nào của điều đó sao? Hành động như Ma vương, nhận ra cậu... bất cứ điều gì như vậy?"

Trở thành một với Ma vương có nghĩa là trở thành một với bản ngã của Ma vương.

Khi sự điên cuồng của Ma vương, kẻ đã phát điên do linh hồn bị tách rời, mất dần và sự hợp nhất bước vào giai đoạn ổn định, Charlotte sẽ hấp thụ ý thức tự giác của Ma vương.

Chẳng mấy chốc, cô thậm chí sẽ có được những ký ức.

"Không... Không, không có chuyện đó đâu."

Nhưng Charlotte mà tôi từng thấy không hề có dấu hiệu đó.

Nếu ký ức của Ma Vương trở lại và bản ngã hợp nhất, cô ấy đã không cố gắng giải quyết tình huống này ngay từ đầu.

Những giọt nước mắt, sự tức giận và nỗi buồn mà Charlotte cho tôi thấy đều là thật.

Không thể nghĩ rằng Charlotte đang che giấu mọi thứ trong khi có ký ức và ý thức về bản thân của Ma vương tiền nhiệm. Lucynil khoanh tay, cau mày.

"Chà, đôi khi điều đó cũng xảy ra. Linh hồn bị tách rời trở nên điên loạn và hoàn toàn mất ý thức về bản thân... Hmm. Nhưng linh hồn của Ma vương không nên yếu đến thế."

Một trường hợp mà linh hồn hợp nhất, nhưng một bên yếu đến mức tự ý thức hoàn toàn bị dập tắt.

Tuy nhiên, khi thấy phản ứng của Lucynil rằng Ma vương không thể như vậy, tôi chợt nghĩ ra một điều.

—[Linh Ngôn].

Tôi chắc chắn đã sử dụng [Linh Ngôn].

[Linh Ngôn] không phải là ma thuật.

Rõ ràng là [Linh Ngôn] của tôi bằng cách nào đó đã ảnh hưởng đến tình trạng của Charlotte và linh hồn của Ma vương đã gắn liền với cô ấy.

"Gần đây, cô ấy lên cơn, nhưng... cô ấy không nổi điên."

Gần đây có một sự cố xảy ra khi sức mạnh của Charlotte bị suy giảm.

"Hmm... Thật à? Cậu thử nói chuyện à? Có phải là linh hồn của Ma Vương không?"

"Không, chủ nhân của cơ thể ban đầu duy trì ý thức của cô ấy."

Charlotte đến với tôi run rẩy sợ hãi khi sức mạnh của cô ấy lên cơn. Nhưng rõ ràng cô ấy không điên, và cô ấy không cảm thấy mình có bản ngã của một sinh vật khác.

"Hừm... Đó là cái gì?"

Lucynil dường như không hiểu lời nói của tôi chút nào.

"Bản ngã thật sự biến mất sao? Bọn chúng có thể dung hợp linh hồn thời điểm, làm sao không phát hiện?"

Lucynil không thể tin rằng kiến thức về ma thuật và [thao túng linh hồn] của Ma vương lại hạn chế đến vậy, nhưng thật khó để nghĩ khác khi xem xét kết quả.

KHÔNG.

Ma Vương đã sử dụng [thao túng linh hồn] một cách chính xác.

Có thể đã có một sự đột biến, nhưng dần dần, linh hồn của Charlotte sẽ hợp nhất với Ma vương, trở thành một.

Ngày đầu tiên tôi thức tỉnh [Linh Ngôn].

Lần đầu tiên tôi sử dụng [Linh Ngôn].

Tôi đã bảo nó rời khỏi cơ thể của Charlotte.

Tôi đã nói rõ ràng như vậy.

Charlotte đã có một sức mạnh tăng vọt sau đó, nhưng nó không làm mất đi sự tỉnh táo của cô ấy.

Linh hồn của Charlotte và linh hồn của Ma vương không thể tách rời.

Vì thế.

Có phải [sức mạnh siêu nhiên] của tôi đã xóa bỏ bản ngã của Ma vương thay vì linh hồn của ông ta?

"Thật là lạ..."

Nếu đúng như vậy, tôi không cần phải cố gắng cứu Charlotte nữa.

Tôi đã cứu cô ấy vào lúc đó.

Bản ngã điên cuồng của Ma Vương đã biến mất, chỉ còn lại sức mạnh của hắn.

Nhiệm vụ của Charlotte không phải là tách rời linh hồn của cô ấy, mà là thích nghi với sức mạnh của Ma vương còn sót lại trong mình.

Đó là trạng thái mà cô ấy đang ở.

"Dù sao thì, có vẻ như cậu quan tâm đến linh hồn kia hơn là Ma vương."

Lucynil lắc đầu như không hiểu.

"Cậu đúng là một gã kỳ quặc."

Tất nhiên rồi.

Lucynil không hỏi thêm câu nào nữa, đó là phong cách của cô ấy.

Thay vào đó, tôi trở nên tò mò.

"Nhưng làm thế nào để cô biết rất nhiều về nó?"

"[Thao túng linh hồn]?"

"Đúng."

Lucynil nhún vai.

"Tôi đã thực hiện một vài thí nghiệm, cậu biết không?"

Ah.

Biểu hiện của cô ấy có ý nghĩa.

Chúa tể ma cà rồng thật điên rồ, phải không?

***

Khi tôi nghe Lucynil nói rằng các linh hồn hỗn hợp không thể tách rời, tôi cảm thấy như bầu trời sụp đổ.

Tuy nhiên, khi chúng tôi nói chuyện, tôi nhận ra rằng Charlotte không cần thêm sự giúp đỡ nào nữa.

Mặc dù cô ấy bị tiêu hao bởi sức mạnh, nhưng cô ấy không mất đi sự tỉnh táo và đến với tôi.

Bản thân điều đó đã là bằng chứng rồi. Bản ngã của Ma vương không còn tồn tại, và trong khi sức mạnh của hắn tồ điểm cho Charlotte, tâm trí cô vẫn nguyên vẹn.

Bản thân tình hình là bằng chứng cho thấy Charlotte vẫn ổn.

[Thao túng linh hồn] không phải là giải pháp, nhưng nó không thành vấn đề. Charlotte sẽ ổn kể từ bây giờ.

Nhưng ngay cả khi tôi biết Charlotte vẫn ổn, không chắc liệu những người khác có chấp nhận điều đó hay không.

Cuối cùng, câu hỏi đặt ra là liệu Charlotte có thể chấp nhận rằng sức mạnh của cô ấy không còn là mối đe dọa hay không, và Hoàng gia sẽ phản ứng thế nào khi cô ấy hoàn toàn thích nghi với nó.

Chỉ cần nhìn vào cô ấy, sức mạnh đáng ngại mà cô ấy sở hữu đã là một điểm yếu đối với Charlotte. Đó là thứ mà Bertus có thể tấn công bất cứ lúc nào.

Lucynil là một bậc thầy [Thao túng linh hồn].

Cô ấy dường như đã tiến hành nhiều thí nghiệm để khám phá khả năng [thao túng linh hồn]. Tưởng tượng ra vẻ mặt ngây thơ của Lucynil trong khi xử lý các đối tượng thử nghiệm bằng Ma thuật khiến tôi thấy rợn sống lưng.

Đó không phải là Antirianus nham hiểm trắng trợn sao?

Trong khi Lucynil và tôi nói về nhiều thứ khác nhau, Eleris lấy ra một vài cuốn sách từ thư viện.

"Có rất nhiều cuốn sách ma thuật không quen thuộc đến mức phải mất khá nhiều thời gian để chọn." cô ấy nói.

Eleris phải cẩn thận kiểm tra từng Ma thuật lạ, đánh giá xem cái nào an toàn để sử dụng, và có vẻ như cô ấy phải mất một lúc để đặt sách xuống. Mặc dù vậy, tôi nghĩ tốc độ của cô ấy nhanh một cách ấn tượng.

Khi đang tập trung, Eleris dường như đã bỏ lỡ cuộc trò chuyện về Charlotte.

"Tôi cho rằng những cuốn sách đó là một tập hợp kiến thức từ lịch sử lâu đời của Darklands."

Lucynil lẩm bẫm, nhìn vào thư viện, ám chỉ những kiến thức được tích lũy trong một thời gian dài của các Ma Vương hoặc các pháp sư quý.

"Nhưng từ quan điểm của cậu, tôi nghĩ tốt hơn là nên mang tất cả đi hoặc đốt chúng. Chẳng phải cậu nói rằng mình đến đây với Công chúa sao...?"

Lucynil dừng lại và nhìn tôi.

Tôi đã đến đây cùng với Công chúa, và tôi nói với Lucynil rằng tôi đã phát hiện ra một boong-ke dưới tầng hầm của Lâu đài Ma vương.

Tại sao? Với Công chúa, ở đây?

Và những cuộc trò chuyện chúng tôi vừa chia sẻ.

Các ma đạo thư của Ma giới.

Nói về ma thuật [Thao túng linh hồn] và những thứ tương tự.

Lucynil dường như đã bắt kịp.

"À, đừng nói với tôi rằng Công chúa là người có linh hồn của Ma vương hay gì đó nhé?"

"...Đúng."

"Cậu không quan tâm chút nào đến việc tái thiết Ma giới, phải không?"

Với tất cả những gì tôi đã nói cho đến lúc này, Lucynil sẽ biết rằng tôi có ý định cứu Công chúa, điều này không phù hợp với bất kỳ mục tiêu hời hợt nào mà tôi đã đề cập.

"Bây giờ tôi đã hiểu tại sao Eleris lại giúp cậu."

Lucynil thở dài, như thể câu hỏi của cô cuối cùng đã được trả lời. Eleris có vẻ hơi xấu hổ, như thể cô ấy đã mong đợi Lucynil cuối cùng sẽ phát hiện ra.

Tôi không có ý định vòng vo.

Lucynil có lẽ sẽ không tin điều đó.

"Vậy cậu muốn gì? Cậu đang theo đuổi cái gì?"

"Hòa bình thế giới."

Lucynil nhú mày.

"...Cậu có muốn tôi tin điều đó không?"

"Đúng vậy."

Có vẻ miễn cưỡng bắt chuyện với tôi, Lucynil quay sang Eleris.

"Có thật không, Eleris?"

Eleris cười vui vẻ và xác nhận.

"Bây giờ Eleris nói điều đó, nó thực sự đáng sợ."

Lucynil nhìn qua lại giữa Eleris và tôi, như thể bảo chúng tôi đừng đùa giỡn nữa.

"...Nhưng hòa bình thế giới thì liên quan gì đến những chuyện này? Giờ tôi còn hiểu ít hơn nữa."

Vì cả Eleris và tôi dường như không đùa chút nào, Lucynil lăm bắm với vẻ mặt bối rối.

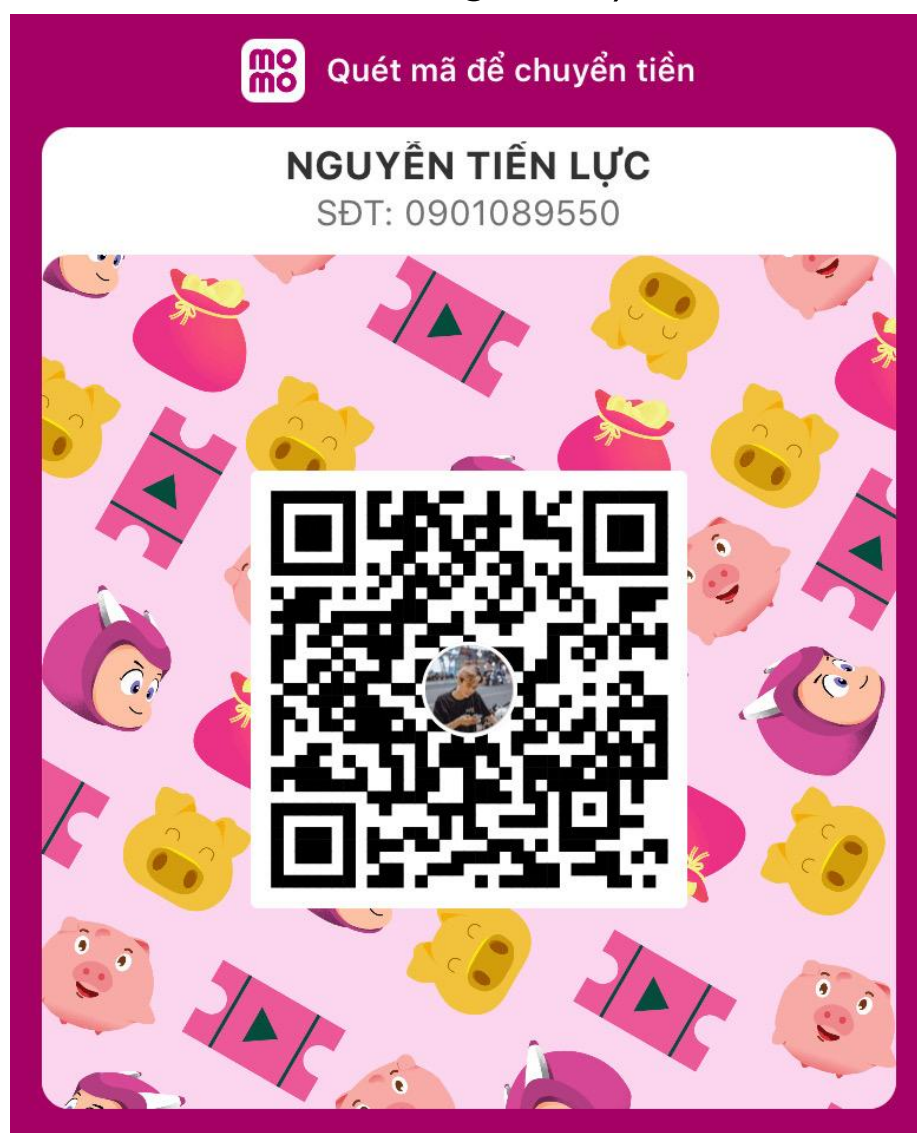
"Vậy thì cứ chấp nhận nó như vậy đi."

Đó là điều mà Lucynil đã từng nói với tôi.

"Hừm, được rồi."

Dường như quyết định không hiểu phần khó khăn,
Lucynil dễ dàng gạt đầu.

*(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra
chương nhé.)*

Thanks For Reading